

z jichž souhrnu musí vyplynouti, o jaký právní poměr žalobce svůj nárok opírá (důvod žaloby). Při tom není třeba, aby žalobce příslušný zákonný předpis sám v žalobě výslovně uváděl, neboť podřaditi skutkový podklad žaloby právnímu pravidlu je věcí soudu, jenž při tom není vázán právním stanoviskem žalobcovým (čís. 463, 12158 sb. n. s.). Proto ukládá zákon v § 226 odst. 1 c. ř. s. žalobci, aby zejména skutkové okolnosti, na kterých svůj nárok zakládá, po jednotlivu krátce a úplně udal, což odpovídá i předpisu § 78 čís. 2 a § 76 c. ř. s., aby v přípravných podáních, mezi něž náleží i žaloby (§ 266, 1. věta c. ř. s.), byly skutkové poměry, kterých se strana při ústním jednání chce dovolávati, stručně vyličený. Tomuto předpisu zákona však neodpovídal obsah žaloby opírající žalobní nárok na zaplacení částky 970 Kč pouze o okolnost, že »žalovaný dluhuje žalobkyni z postupu Ludvíka Ch., P.« zmíněnou částku (včetně výloh upomínacích). Pokud dovolatel míní, že tvrzený postup pohledávky stačil k označení jejího právního důvodu a že prý občanský zákon považuje postup za vznik nové, totiž změněné pohledávky, je na omylu, neboť přehlíží podstatu cesse, která znamená jen změnu v osobě věřitelově (§ 1395 obč. zák.), při čemž práva postupníková jsou s právy postupitelovými v příčině postoupené pohledávky totožná (§ 1394 obč. zák.). Cesse stačí jen k průkazu o aktivní legitimaci žalobcově, nikoliv k podkladu pro právní důvod postoupené pohledávky. O případ uznání podle § 1396 obč. zák. tu nejde. Neměl proto prvý soud při svrhu uvedeném nedostatečným skutkovým podkladem vydati odsuzující rozsudek pro zmeškání, neboť nebylo tu ve smyslu §§ 396 a 442 odst. 1 c. ř. s. zákonných předpokladů, aby mohl pokládati přednesení dostavivší se strany žalující o skutkových okolnostech, vztahující se k předmětu právní rozepře za pravdivé, nýbrž měl k návrhu žalobce na vydání takového rozsudku žalobu zamítnouti (srov. sb. n. s. čís. 9062, 12673 a 13635).

Čís. 14340.

Výpověď daná podle § 52 zákona čís. 154/34 Sb. z. a n. počítá se ode dne, kterého byla dána, v době jednoho měsíce po smrti zaměstnavatelově.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1935, Rv IV 155/35; důvody viz Úr. sb. č. 2071.)

Čís. 14341.

Nařízení o vyklizení vydané podle § 125 stavebního řádu pro Čechy ze dne 8. ledna 1889 čís. 5 z. z. čes. obecní radou obce jako stavebního úřadu první stolice není exekucním titulem podle § 1 ex. ř., i když okresní úřad potvrdil jeho vykonatelnost.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, R I 377/35.)

Okresní soud v K. povolil podle vyklizovacího nařízení obecní rady v Š., opatřeného doložkou pravoplatnosti a vykonatelnosti, exekuci vnu-

ceným vyklizením celého domu v Š. Rekursní soud k stížnosti povinného návrh na exekuční vyklizení domu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Vymáhající obec Š. se domáhá soudní exekuce vyklizením povinného Josefa K. na základě pravoplatného nařízení, vydaného podle § 125 stavebního řádu pro Čechy ze dne 8. ledna 1889 čís. 5 z. z. čes. obecním úřadem, správně obecní radou obce Š. jako stavebního úřadu první instance (§ 130 stav. ř.). Takové nařízení obecní rady jako stavebního úřadu nelze však podřadit pod žádný z exekučních titulů v § 1 ex. ř. uvedených. Náhled stěžovatelčin, že tu jde o exekuční titul podle § 1 čís. 12 ex. ř., je mylný, neboť žádnými ustanoveními není exekuce navrhovaná přidělena soudu. Všeobecného předpisu čl. 12 zák. o organizaci politické správy ze dne 14. července 1927 čís. 125 sb. z. a n. a § 93 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928 čís. 8 sb. z. a n. nelze použít, poněvadž obecní rada jako stavební úřad nenáleží k úřadům, vyjmenovaným v § 1 tohoto nařízení. Tím, že okresní úřad potvrdil vykonatelnost nařízení vydaného po rozumu § 125 stav. řádu pro Čechy, nestalo se nařízením to nařízením vydaným některým z úřadů v § 1 vl. nař. čís. 8/1928 sb. z. a n. uvedených, nýbrž přes toto potvrzení zůstává exekučním titulem jen nařízení vydané podle § 125 stav. řádu pro Čechy, jež nelze podřadit pod exekuční tituly § 1 čís. 12 ex. ř.

Čís. 14342.

Nárok povinného na vydání pojistek soudně uschovaných může být zabaven jen podle § 295 ex. ř. záповědí úřadu poukazujícím, i když pojistky zní na doručitele. Tím jest vykonáno zabavení nároku na vydání pojistek nejen proti soudu, jenž má pojistky v úschově, nýbrž i proti pojišťovnám. Zabavení nároku na výplatu pojistek (zabavení pohledávek z pojistek plynoucích) lze, pokud tyto jsou v soudní úschově, provést jen podle § 294 ex. ř. zákazem pojišťovnám, aby dlužníkovi platily.

Návrh na povolení exekuce zabavením uvedených nároků dlužníkových nemusí tu obsahovati udání, zda jde o pojistky, znějící na doručitele nebo na určitou obmyšlenou osobu.

(Rozh. ze dne 2. května 1935, R I 418/35.)

Vymáhající věřitel František Š. navrhl, by mu byla povolena exekuce zabavením nároku povinné pozůstalosti po Josefu M-ovi proti okresnímu soudu v K. na vydání dvou pojistek, v jeho úschově jsoucích, dále zabavením nároku povinné na výplatu těchto pojistek proti pojišťovnám a příkázáním těchto nároků k vybrání, jakož i zabavením, uschováním a prodejem těchto pojistek. Prvý soud (okresní soud v K.) návrhu nevyhověl. Důvody: V úschově soudu jest pojistka pojišťovny Assicurazione Generali v T., ředitelství pro Československou republiku v P.,